

denne Erstatning kan man, uden at gjøre Uret imod Nogen og uden at paalægge Landet nogen sødelig Byrde, tage efter en rigelig Maalestof af Brændevinsdriftningen. I den Henseende er jeg uenig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, idet han vil have Brændevinsbeskatningen begrændset til visse Procentdele eller visse Sætter pr. Pot. Jeg for mit Vedkommende har ingen Betænkelighed ved at foreslaa Brændevinsafgiften sat langt høiere, end den nu er, langt høiere end efter det foreliggende Lovforslag. Jeg har Intet imod at gaa til en, om det skulde være, ligesaa høi Afgift som den, man har i Sverig, idet jeg da vilde være mig bevidst, at man endda kun naaede her i Landet til Halvdelen af den Afgift, som efter et Gjennemsnit svares af de mest kultiverede Landes Nationer, idet Gjennemsnittet for disse, saavidt jeg veed, er 60 Dre pr. Pot Brændevin; man vilde altsaa kun have naaet Halvdelen af det, som ellers afgives af denne Vare i andre civiliserede Lande.

Scharling: Jeg ønskede kun kortelig at berigtige en lille Uagtksomhedsfeil, jeg har gjort mig skyldig i, og som jeg er bleven gjort opmærksom paa. Jeg angav nemlig den Nedgang, der i 1873 af Finantsminister Krieger var foreslaaet i Toldindtægterne, til 3 Million Kroner. Jeg gjorde mig der skyldig i den Uagtksomhed ved Omsætningen fra Daler til Kroner at fordoble Beløbet 2 Gange. Det var nemlig $1\frac{1}{2}$ Million Kroner og ikke $1\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler, som jeg yttrede, og gjorde til 3 Million Kroner. Indtægtsnedgangen var altsaa $1\frac{1}{2}$ Million Kroner.

Schon: Maa det være mig tilladt i al Rothed at fremsætte de Anskuelser, jeg har om dette Lovforslag. I Lighed med de andre Talere, der have udtalt sig, hilser ogsaa jeg Forslaget med Taknemlighed, og jeg anerkender det omhyggelige Arbejde, som foreligger baade fra Regjeringens og Landsthingets Side i det Lovforslag, der nu er kommet til vor Behandling. Jeg tror, at man har fuldstændig Ret i, at dette Lovforslag, som man siger, vil afhjælpe en dybtfølt Trang, og at det virkelig forventes med Vængsel fra mange Sider; i den Henseende er jeg enig med de Talere, der baade igaar og idag have udtalt sig derom. Jeg vil imidlertid dog nødig have, at mine Udtalelser derom skulde fortolkes saaledes, at det i og for sig skulde være en Livsbetingelse for vor Industri og Handel og Virksomhed i det Hele taget herhjemme, at dette Lovforslag bliver vedtaget;

thi vi maa erindre, at vor Toldlov under ingen Omstændigheder helt igjennem kan kaldes slet; ganske vist har den Toldlov, som vi nu have arbejdet under, Toldloven af 1863, visse Mangler og ikke saa ganske saa, man kan endogsaa sige, at den har mange Mangler og mange Feil, men egentlig at sige, at den har mange og kolossale Feil, tror jeg er overdrevent. Fra det Øieblik, vi i 1797 gik over til en komplet forandret Betragtning af Toldforholdene, have disse Toldforhold været Gjensstand for en stadig Udvikling, og den Udvikling, der skete ved Loven af 1863, var ganske betydelig. Nu er det ganske vist, at en 20 Aar gammel Toldlov og navnlig en Toldlov, der var vedtagen, før Monarkiet var adspjlettet, under ingen Omstændigheder vil kunne være tidssvarende for Øieblikket, men jeg vil dog sige dette, at nogen Ulykke for eller nogen Tilintetgjørelse af vor Virksomhed ligger der ikke i, at vi endnu i nogle Aar skulle leve under denne Toldlov. Dette siger jeg lige overfor de Medlemmer i denne Sal, der som en Betingelse for at gennemføre denne Toldlov maatte kræve, at der skulde ske ganske overordentlig store, faste Opoffrelser, og som maaste tro, at de Mænd, der staa i Forbindelse med Virksomheden her i Landet, skulle tilraade af alle Kræfter at gjøre saadanne Offre, fordi deres Livsbetingelser staa paa Spil. Dette er ikke Tilfældet. Smidlertid er det min oprigtige Mening, at denne Reform bør fremmes og det med al den Energi, der staaar til Folkethingets Raadighed, fordi det vilde være i høieste Grad ønskeligt og gavnligt for vor Virksomhed.

Ødet jeg saaledes nu har fremsat mine Anskuelser herom og gaar over til nogle Enkeltheder, er jeg i det heldige Forhold, at jeg tidligere har haft Leilighed til at sætte mig ind i disse Toldlove, idet jeg har haft den Ære at være Medlem af det saakaldte Børsudvalg, som, saavidt jeg erindrer, for 3 Aar siden afgav en Betænkning og sendte en Adresse til Regjering og Rigsdag. Jeg vil dog i Forbigaaende gjerne gjøre den Bemærkning — den gjælder selvfølgelig nærmest kun mig selv, men jeg tror dog ogsaa, at den har en noget videre Udstrækning, til andre Medlemmer af Børsudvalget — at det forekommer mig, at man virkelig har gjort dette Børsudvalg megen Uret, naar man tror, at det har haft skjulte politiske Tendenser. Det er vistnok slet ikke Tilfældet, det var Rjøbmænd, Industridrivende og nationaløkonomiske Bidskabsmænd, der traadte sammen for at overveie Situationen, og jeg for min Part har den bestemte Opfattelse, at